

Атанас Далчев

Работник

Той е един добряк с лице широко
и малки, но усмихнати очи,
със гръб голям като калкан на къща
и със нехаен, разлюлян вървеж
на силен мъж. Той е работник; носи
широки кадифени панталони,
пристегнати на глезените; връзва
червена кърпа на врата си; пуши
веден лула; чете „L'ami du peuple“.
Ний сме съседи двамата. Дели ни
един пустинен тесен двор и моят
прозорец гледа в неговия точно.
И всяка вечер аз го виждам как
след дълга тежка работа вечеря
със лакти върху дървената маса.
До него, седнала на стол, жена му
говори за домашните покупки,
а малката им дъщеря стои
и гледа нежно как яде баща ѝ
или издухва сребърната пара
от супата му. Той яде сериозен,
безмълвно. Над главата му сияе
запалената лампа като нимба.

1932 г.

КРАЙ

© 1932 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12124>]